

13 Západní stěna Skalky / Die westliche Wand

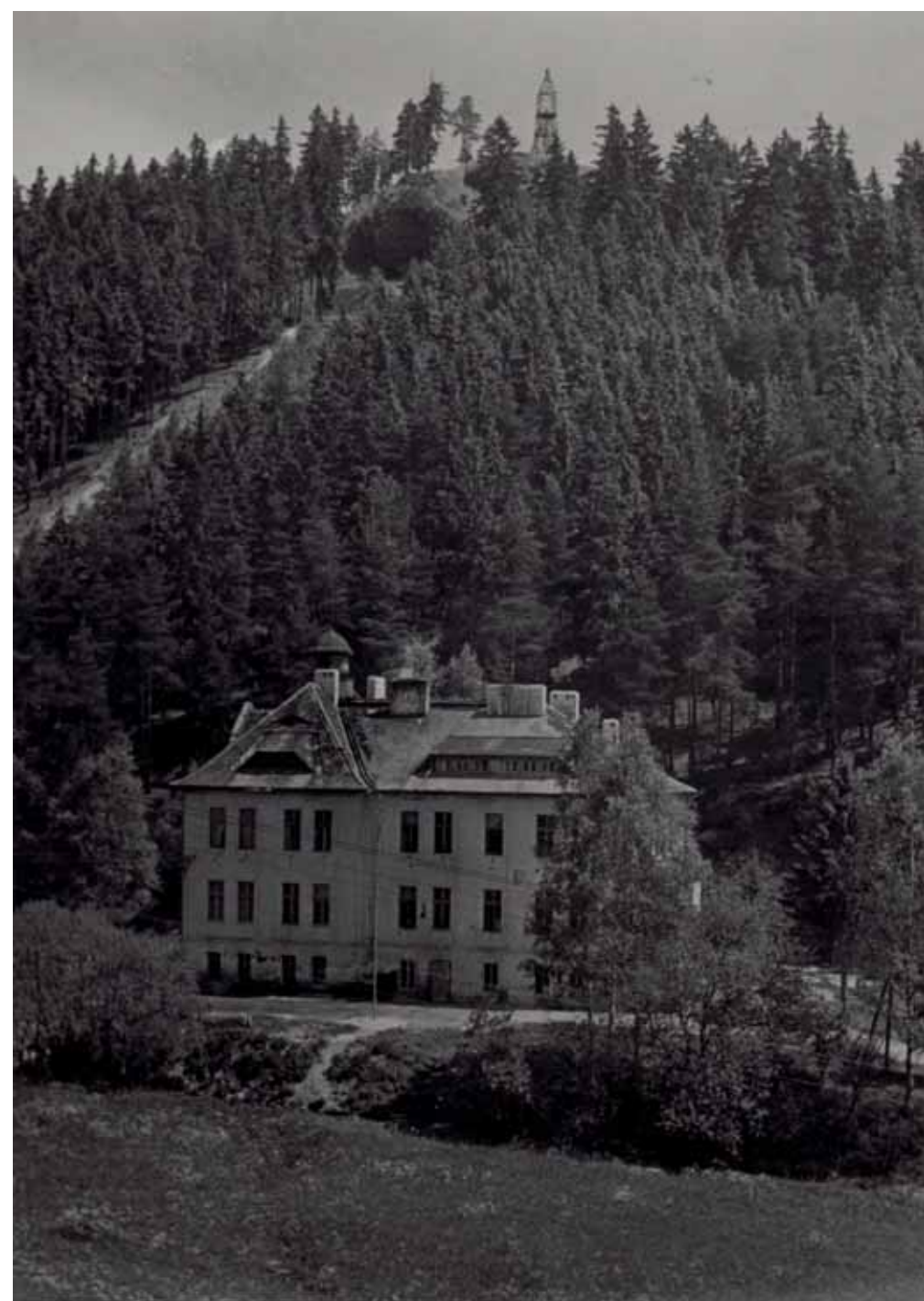

Stojíme na zbytku chodníčku, který postavili nezaměstnaní Rotaváci za světové hospodářské krize po roce 1933. Obec se snažila učinit z Varhan a Skalky turistickou atrakcí. Dokonce postavila malou chatu na vrcholu Skalky.

Nad námi je západní stěna Skalky. Čedičové sloupce tu leží skoro vodorovně. Láva tedy vyplnila skalní rozsedlinu. Po bocích žíly jsou vidět téměř svislé sloupce staršího čediče. Kdo se vyškrábe sutí, uvidí na úpatí skalního převisu tlusté čedičové sloupce, které se šikmo vyklánějí z vulkanického centra k obvodu hory. Na osluněných a chráněných skalách rostou vzácné kapradorosty. Teplé mikroklima stěny se zřetelně liší od okolí. Na jaře tam keře pučí ještě v době, kdy v okolí leží sněh.

Skalka je vytvořena z horniny podobné čediči - nefelinického bazanitu. Od pravého čediče se liší přítomností olivínu a nahrazením části živců nefelinem. Vyrůstlice olivínu jsou rozpraskané, korodované, na okraji přeměněné na paprscité jehličky amfibolu. To dokazuje, že olivín nebyl v chemické rovnováze se zbytkem taveniny. Hornina dále obsahuje vyrůstlice živce a magnetitu. V základní hmotě, místy značně sklovité, plavou mikroskopická zrníčka augitu, olivínu, nefelinu a živce. Střídáním hutných a pórovitých, struskovitých partií hornina připomíná lávovou brekciu (tříšť). Místy vidíme stopy proudění lávy.

Z našeho stanoviště se svažuje do údolí Novoveského potoka zarůstající lesní průsek. To byl nájezd přírodního skokanského můstku. Odvážní skokani na lyžích se tudy za první republiky spouštěli do údolí. Skoky někdy končily zlomeninou kostí. Hned vedle doskočiště stála nemocnice rotavských železáren.

Skalka kolem 1960, triangulační věž, nájezd skokanského můstku a býv. nemocnice a učňovský internát / Felsl um 1960, der Triangulationsturm, der Anlauf zur Skisprungschanze und das ehem. Krankenhaus

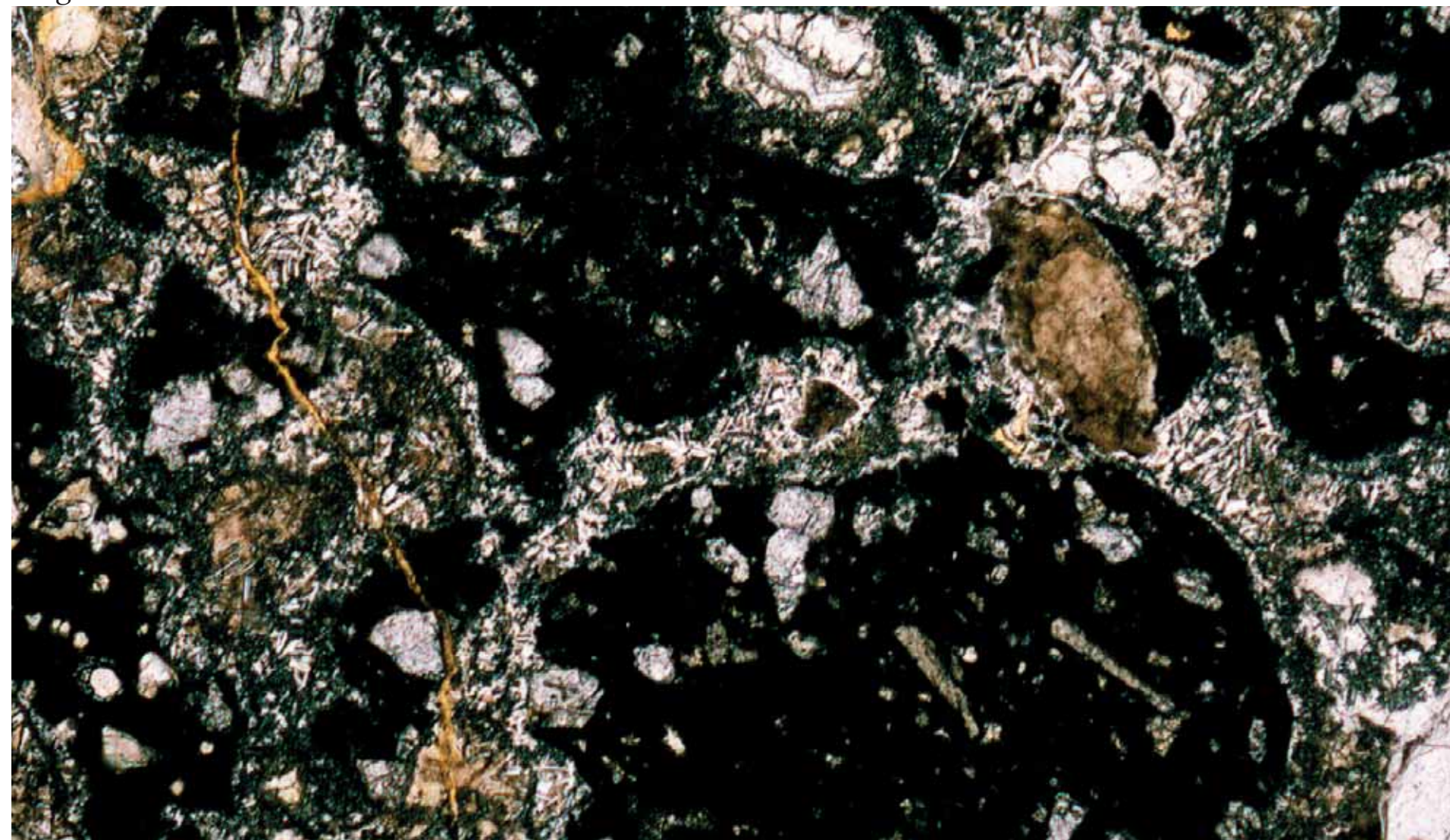
Wir stehen auf einem teilweise noch erkennbaren Pfad. Während der Wirtschaftskrise nach 1933 hatten die Rothauer Arbeitslosen diesen Pfad rund um das Felsl und um die Steinorgel angelegt. Die Gemeinde wollte daraus eine touristische Attraktion machen. Am Gipfel des Felsl ließ sie sogar eine kleine Hütte bauen.

Wenn wir nach oben zur Mitte der großen Steinwand schauen, dort liegen die Säulen fast waagrecht. Das ist ein Basaltgang, Füllung einer Spalte. An den Seiten des Felsens stehen aber fast senkrechte enge Säulen älteren Basalts. Kletten wir über den Schutt hinauf, dann sehen wir am Fuß der Wand dicke, schräge meilerartige Säulen stehen. Der hohe Überhang, der Sonneneinstrahlung ausgelegt und gegen Unwetter geschützt, beherbergt seltene Farnarten. Das warme Mikroklima der Wand erzeugt kleine Wunder: Im Frühling treiben dort schon die Knospen und Blätter aus und nur ein Stück weiter liegt noch Schnee.

Felsl ist aus einem basaltischem Gestein - nephelinischen Bazanit - gebildet. Kleine Einschlüsse von Olivin sind rissig, korrodiert und am Rande zerlegt. Olivin war also nicht im chemischen Gleichgewicht mit dem Rest der Schmelze. Das Gestein enthält weiter Einschlüsse von Feldspat, Magnetit und Hornblende. In der schwarzen glasigen Grundmasse schwimmen winzige Körnchen von Augit, Olivin, Nephelin und Feldspat. Es wechseln sich dichte und poröse, schlackenartige Partien ab, wie bei Lavabrekzien.

Von unserem Standort führt eine mit jungem Wald einwachsende Schneise steil ins Tal. Von hier nahmen mutige Skispringer in der Vorkriegszeit ihren Anlauf zu einer Natur-Skisprungschanze. Mancher Sprung endete mit gebrochenem Bein. Direkt neben der Landungsbahn stand ein Krankenhaus.

Mikrofoto nefelinického bazanitu Skalky. Krystalické části horniny, složené ze zrněk augitu, olivínu, magnetitu, nefelinu a živce, jsou obtékány černým sklem. / Mikrofoto des Nephelin-Bazanit von Felsl. Die kristalline Partien aus Augit, Olivin, Magnetit, Nephelin und Feldspat sind im schwarzem Glas eingeschlossen.

Vzácné, chráněné kapradorosty / Wertvolle geschützte Farne

